

José Luis Betrán (Barcelona, 1964) és professor d'Història Moderna en la Universitat Autònoma de Barcelona, a on es va doctorar l'any 1993 amb una tesi sobre l'impacte de les epidèmies de pesta a la Barcelona dels segles XVI i XVII. Actualment és l'Investigador Principal del Grup de Recerca Consolidat de la Generalitat de Catalunya GREHC (Grup de Recerca d'Estudis d'Història Cultural).

Les seves línies de recerca han estat diverses. A més de la història demogràfica i social sobre l'impacte de les epidèmies a la Catalunya i l'Espanya Moderna, també ha centrat part de la seva recerca en els estudis sobre el món de la infància, la pobresa i la criminalitat entre els segles XVI i XVIII en l'àmbit català i significativament en el cas concret de la ciutat de Barcelona. Així mateix, en els últims anys el seu camp d'atenció preferent ha estat la història cultural, on s'ha apropiat a diverses temàtiques relacionades amb la història del llibre i la lectura o la història religiosa, centrant especialment els seus estudis sobre la Companyia de Jesús, la literatura hagiogràfica i missional a l'època moderna, entre d'altres.

Derivat de tot això, és una abundant producció historiogràfica en forma de llibres i articles científics entre els que cal destacar *La peste en la Barcelona de los Austrias* (Milenio, Lleida, 1996), *Historia de las epidemias en España y sus colonias* (La esfera de os Libros, Madrid, 2006), *Breve historia de la infancia* (Temas de Hoy, Madrid, 1998, en colaboración con la doctora Fe Bajo), *La Compañía de Jesús y su proyección mediática en el mundo hispánico durante la Edad Moderna* (Silex, Madrid, 2010), *Identidades y fronteras culturales en el mundo ibérico en la Edad Moderna*, Servei de Publicacions de la UAB, 2016